

handling maa fremkomme Udtalelser af særlig Betydning for den Kamp, der skal føres fra den ny krigsførende Magts Side, men jeg maa erkende, at jeg i den Henseende er bleven noget skuffet. Jeg hørte med en vis Tilfredsstillelse det ærede Medlems store Veltalenhed, det var for mig næsten som at høre eller se et Skuespil, men af ny Ting fremkom der ikke meget, som jeg ikke har hørt fra det ærede Medlems Side paa de i Sommer afholdte Møder. Der var eet nyt Nummer paa Repertoiret; det var, da det ærede Medlem sagde, at Konseilspræsidenten vilde vel snart blive billigere, ligesom Tilfældet siges at være med en bekendt Skønhed her i København. Jeg er ikke i Tvivl om, at naar det ærede Medlem med sit friske Humør benytter det Nummer paa Vælgermøderne, saa kan det ogsaa nok sætte Liv i en Vælgerforsamling. Ja, saa var der ogsaa en anden Ting. Det ærede Medlem fortalte den Lidelseshistorie, han gennemgik i de Dage, han sad i Reformpartiet. Jeg kom til at tænke paa, da det ærede Medlem talte om de Lidelser, han har gennemgaaet: hvor maa det ikke have været en streng Dag for det ærede Medlem, da han forrige Aar var nødt til at stemme for et Tillidsvotum til Ministeriet! Det ærede Medlem kunde passende have tilføjet som Motto for sin Udtalelse om, hvad han har gennemgaaet, de bekendte historiske Ord: „Harv I først, hvad jeg har pløjet, da I ved, hvad jeg har døjet, over Stok og Sten man færdes, sagtens maa da Huden hærdes“. Det ærede Medlem er nu hærdet til i den kommende Tid at optage den Kamp for alt, hvad han har døjet i Reformpartiet.

Det ærede Medlem fremkom ogsaa med en Forespørgsel til den højtærede Konseilspræsident og til Højre, nemlig om, hvor langt disse to vilde strække sig overfor hinanden i Forsvarssagen, i den kommunale Valglov og i Toldloven, thi naar det ærede Medlem kunde faa Meddelelse fra den ene Side, hvor langt den vilde strække sig, havde han derved en nogenlunde Forstaaelse af, hvor langt det andet Parti vilde strække sig, og han vilde deraf lave en Konklusion om, hvorledes Forholdet paa det Omraade vilde blive i Fremtiden. Nu forekommer det mig, at da disse Spørgsmaal ikke ligge for til Behandling her i Tinget i Øjeblikket — den kommunale Valglov er jo i Landstinget, Toldlovsforslaget er endnu ikke fremsat, og Forsvarssagen ligger jo i en Kommission, og først naar der er fremkommet Betænkning fra Kommissionen, kan der frem-

komme Forslag fra Ministeriet, saa der nu kun kan tales om Sagen i sin Almindelighed —, maa det ærede Medlem saavel som det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) være klar over, at der ikke kan fremkomme Svar hverken fra det ene eller det andet Partis Side. Det er saa store Spørgsmaal, der efter hvad jeg antager, først kunne afgøres ved et Fællesudvalgs Beslutning. Men det viser jo, hvor stor Forskellen er i Opfattelsen ogsaa paa dette Omraade. Det nuværende som det tidligere Ministerium er dannet paa det Grundlag at opnaa Samarbejde mellem de to Ting paa Forfatningens Grund, og vi sidde jo her i Rigsdagens Ting for paa Forfatningens Grund at søge Forstaaelse om alle store Spørgsmaal, der foreligge; derfor er det nødvendigt at gaa Forhandlingens Vej, og det vilde være taktløst, om der i saa store Spørgsmaal paa Forhaand fra noget Partis Side blev sagt, hvilket der var det mindste, det paa dette Omraade kunde gaa ind paa. (*En Stemme*: Det var Anders Nielsens Stilling.) Jeg forsvarer ikke Anders Nielsens Stilling i den Henseende, jeg har den Tilfredsstillelse at kunne tale paa egne Vegne . . .

Formanden: Man maa ikke nævne Tingets Medlemmer ved deres Navne.

Lindø: Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) udtalte jo i Fjor, at vi mere og mere maatte ind paa den Politik at fremsætte vore Forslag bestemt, som vi vilde have dem, og hvis vi ikke kunde faa dem gennemførte, da vente; der kom nok bedre Tider. Og det ærede Medlem henviste til, at vi maatte komme til at optage den Kamp med Landstinget, som vilde blive absolut nødvendig. Se, det er egentlig deri, Forskellen ligger mellem Standpunkterne i Øjeblikket. Standpunktet fra det ærede Medlems Side er, at vi skulle fremsætte vore Forslag, fastholde dem, som vi have fremsat dem, og tage den Kamp, som deraf vil følge. Jeg billiger ikke den Politik, jeg slutter mig til den Politik, som vil søge Forhandling dels med de andre Grupper her i Salen, dels med det høje Ting ovenover; kunne vi saa ikke der igennem naa et tilfredsstillende Resultat, nu vel, saa maa den Kamp komme, hvorom her er Tale. Men det er forstaaeligt, naar den Kamp er rejst, som her er rejst, for at undergrave det nuværende Ministerium, at Højre da ogsaa for sit Vedkommende finder, at nu er Tiden inde til at arbejde.